

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО ПРОВЕДЕННЯ УРОКУ – КОНФЕРЕНЦІЇ

Магда В.І. (м. Полтава)

При роботі з декількома джерелами: підручником, науково-популярною літературою, матеріалами періодичної преси, довідниками - учні повинні вміти не тільки аналізувати текст підручника, але і виділяти головне в заданій темі нового посібника, порівняти зміст різних джерел знань, відібрати суттєве, скласти план або конспект вивченого на уроці-конференції. Вони вчаться також виступати перед аудиторією, рецензували її конспектувати повідомлення товаришів. Таким чином, організаційно-пізнавальні вміння, які набувають учні на уроках-лекціях і семінарах, удосконалюються на уроках-конференціях. При підготовці до таких уроків у учнів з'являється більше можливостей проявити ініціативу і творчість, ніж на уроках-семінарах.

При підготовці повідомлення до уроку-конференції учні повинні декілька разів проконсультуватися в учителя. На першій консультації складається план виступу, визначається час повідомлення, джерела інформації, рекомендується ілюстративний матеріал. У процесі самостійної роботи поза уроком учні в своєму темпі роботи знайомляться з новою для них темою, складають конспект доповіді, записують незрозумілі для них запитання які уточнюються з учителем на наступних консультаціях. За цими запитаннями вчитель може судити про глибину знань учня і підготовленості до виступу. На другій консультації, як правило, уточнюються і розбираються найбільш суттєві питання підготовленого повідомлення. На третій консультації вчитель перевіряє зміст готового виступу, його ілюстрації, допомагає учням попередньо оволодіти технікою хімічного експерименту, якщо необхідно, провести досліди [1]

Підготовка вчителя до уроку-конференції здійснюється поетапно.

I етап - учитель визначає тему конференції, навчальні завдання, час її проведення. Звичайно, такі уроки проводяться з метою поглиблення і розширення знань учнів або пояснення запитань, які мають велике освітнє, виховне і практичне значення.

II етап - учитель вивчав теоретичний матеріал з теми, обраної для конференції, використовуючи спеціальну літературу, складає план уроку, підбирає літературу для учнів. При цьому в більшій мірі слід використовувати книги із шкільної або міської бібліотеки, посібники хімічного кабінету. Учням не слід пропонувати велику кількість нових посібників, краще рекомендувати 1-2 джерела. Вчителю корисно складати картотеку додаткової літератури з вивчених на конференції тем, яка може бути використана ним в іншій роботі з школярами.

III етап - учитель розподіляє завдання між учнями, для цього приблизно за місяць до уроку-конференції школярам повідомляється тема майбутнього уроку, вказується література для підготовки до нього і теми доповідей. Для організації роботи інших учнів розподіляються завдання з урахуванням їх зацікавленості і можливостей: підготовка радіогазети або стінгазети на тему конференції, підбір і проведення музичних пауз, оформлення стендів, плакатів, ілюстрацій до доповідей і т.п.

IV етап - учитель проводить 2-3 індивідуальні консультації з учнями, на протязі яких допомагає доповідачам відібрати необхідний теоретичний матеріал, визначити об'єм виступу, скласти його конспект, перевіряв ілюстрації, вміння виконувати, якщо необхідно, хімічний експеримент.

Урок-конференція звичайно розпочинається із вступного слова вчителя або учня, який повідомляє тему заняття, розкривав його значення, знайомить з планом проведення уроку і почергово надає слово учням, які готували повідомлення. Інші учні повинні не просто слухати доповідачів, а активно працювати: самостійно конспектувати зміст виступів або складати рецензії на деякі з них.

Предметом рецензії можуть бути не лише основні повідомлення, але і підготовлені ілюстрації або практичні дії, які виконує доповідач (демонстрація хімічних дослідів, складання таблиць, схем, малюнків, розв'язування задач і т.п.) [2;3].

Література

1. Зайцева Г.А. Развивающее обучение: просто о сложном / Г.А. Зайцева // Химия в школе. - 2004. - №9. -С.24-25.
2. Гончаренко С.У. Проблеми індивідуалізації процесу навчання / С.У. Гончаренко, В.М. Володько //Педагогіка і психологія: Вісник Акад. пед.наук. України.-1995.- № 1.- С.63-71.
3. Найдан ВМ. Використання засобів навчання на уроках хімії: Посібник для вчителів / В.М.Найдан, А.С. Грабовий. -К.: Рад. шк., 1988. -218 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ ГРУПОВОЇ АУДИТОРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «МІКРОБІОЛОГІЯ»

Максименко Н.Т. (м. Полтава)

Сучасна парадигма освіти базується на інноваційних технологіях, має на меті навчити студента на основі отриманих знань самостійно ставити нові завдання, інтегрувати ідеї, проекти, реалізовувати їх ефективно на ринку, тобто засвоїти новий стиль мислення - мислення творця.[1]

Із переходом на нову багаторівневу систему педагогічної освіти особливого значення набуває, також як і для інших фундаментальних і практичних дисциплін, якість викладання мікробіології та вірусології, яка має регламентуватися більш досконалішими навчальними програмами, адаптованими до нової системи педагогічної освіти. Мікробіологія знаходиться на стику фундаментальних теоретичних і практичних дисциплін. Майбутній вчитель біології повинен володіти знаннями: про біологічні властивості мікробів, їх роль в природі і в житті людини, про поширення в біосфері; про вплив мікробів на процес виготовлення ліків, про застосування бактерій і вірусів у біотехнології; значенні мікробів в інфекційній і неінфекційній патології людини; про імунну систему та особливості її функціонування. Викладання мікробіології здійснюється шляхом читання курсу лекцій та проведення лабораторних занять з контролем набутих знань, практичних навичок і вміння У лекціях викладаються основні відомості по темах, розділам курсу, новітні досягнення і тенденції розвитку мікробіології, вірусології. У ході лабораторних занять відбувається вивчення культуральних, біохімічних, антигенних та патогенних властивостей різних мікробів. Студенти проводять посіви на поживні середовища, визначають чутливість мікробів до антибіотиків, враховують і аналізують отримані результати. [2]

Теоретична підготовка, а також практичні навички з мікробіології та вірусології орієнтовані на кінцеву мету підготовки вчителів біології у відповідності з кваліфікаційними характеристиками. Провідною метою у сфері освітньої діяльності підготовки майбутнього вчителя біології є забезпечення єдності навчальної, наукової та інноваційної діяльності студентів, процес навчання їм придбати глибокі наукові знання, професійні навички, вміння вчитися і отримувати нове знання, повною мірою реалізувати свій творчий потенціал. Освітній процес реалізується в певних організаційних формах. Цілеспрямований розвиток особистості студента вимагає свідомого включення в процес навчання різноманітних видів діяльності, використання нових організаційних форм. [3]

Включення студентів у різноманітні форми навчально-пізнавальної діяльності при вивченні означеної дисципліни сприяє тому, що вони поступово перетворюються на суб'єктів процесу навчання, тобто таких його учасників, які не тільки досягають поставлених перед ними цілей, але й самостійно ставлять